

I grävåret tog den stora harren på streamer.

Dagbok från Finnmarksvidda

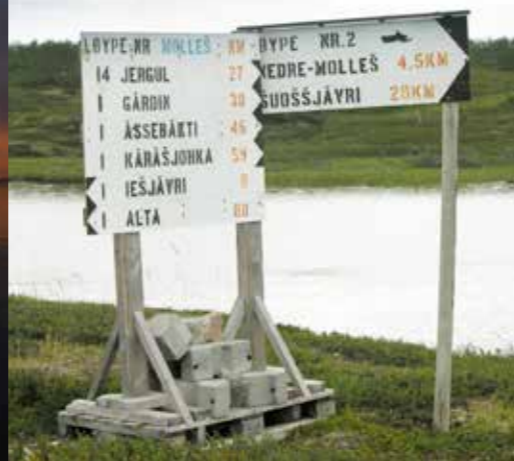
AV Zeljko Babic

Det är långt dit för de allra flesta och det är bökigt att komma både fram och hem, men när man väl är där stannar tiden. Zeljko Babic berättar om sökandet efter drömmen, en Finnmarksharr över 60 centimeter.

I norr skiner solen även på natten.

För den som önskar vandra finns gott om stigar och leder att välja bland.

Att åka till Finnmark har legat överst på min önskelista i nästan ett decennium. Man kan fråga sig varför det skulle dröja så länge att till sist förverkliga min dröm? Kanske föra att jag inte velat åka ensam, plus att jag är jättedålig på att orientera och därför nästan varit rädd för det väldiga vildmarksområdet.

Men plötsligt en dag hamnade alla pusselbitar på plats. Det var i samband med att jag guidade en grupp svenskar i Bosnien som jag träffade Gino Vettese. Han skulle åka till Finnmark i augusti 2013 tillsammans med fiskekompisen Claes och hade en plats över. Ett kort samtal senare var vi helt överens och kvar återstod endast förberedelserna inför den resa som nu äntligen skulle bli av.

Att resa de cirka 200 milen från Skåne till norska Finnmarksvidda, kräver noggranna förberedelser både bakom bindstället och över kartor. Snart kom jag fram till att det för mig skulle vara smidigast att ta bilen upp till Gejermoen flygplats utanför Oslo för att sedan med direktflyg ta mig upp till Alta.

När jag väl stod på flygplatsen utanför Alta, återstod en kortare bilresa på ungefär åtta mil till vägs ände. Där väntade en båt på att föra mig den sista biten över sjön fram till slutdestinationen vid Iesjävri. Det var verkligen en härlig känsla att stiga in över tröskeln och mötas av mina nyvunna fiskevänner Gino och Claes som väl kände till området sedan tidigare.

Första dagen

Vi hade planerat att dela upp fiskeveckan genom att fiska i sjösystemet Iesjävri under de två första dagarna och sedan skjutsas vidare av vår campingvärd Nils Rolfs bror till Nedre Mollisjok.

Men först skulle vi alltså fiska i sjön och i alla in- och utloppsströmmar som finns i området. Det var med stor förväntan vi satt i båten på väg mot det stora inloppet. Gino, som sedan tidigare kände till min stora förtjusning att fiska med små dagsländeimitationer, förklarade att dessa inte skulle fungera här och nu. Istället plockade han fram en rejäl Harörenymfbunden på en streamertia och rejält fortyngd. Förväntat tittade jag på den stora flugan som nu låg i handflatan, men fann mig och knöt fast den på tafsen.

Trots stort fiskesug så tar jag god tid på mig att känna in strömmen framför mig. Under tiden har både Gino och Claes börjat och fiska och snart står de båda med böjda spön.

Redan i mitt andra kast nappade den första fisken, en fin harr på hela 52 centimeter! I de flesta vatten är en sådan fisk en trofé, men här visade sig de flesta fiskar vi fick vara i den storleken.

Fisket var i det närmaste fantastiskt och under de första timmarna fångade vi flera fina harrar på den stora harörenymfen. Men efter ett tag tröttnade jag på nymf-fisket och ville istället pröva med torrfluga. Systematiskt gick jag igenom askens innehåll för att om möjligt hitta

”NÄR JAG VÄL STOD PÅ FLYGPLATSEN UTANFÖR ALTA, ÅTERSTOD EN KORTARE BILRESA PÅ UNGEFÄR ÅTTA MIL TILL VÄGS ÄNDE”

något som skulle kunna locka upp harren till vattenytan. Eftersom ingenting kläckte testade jag först med en nattsländeimitation och därefter en myra, men ingen av harrarna visade intresse för mina högt stående kusar. Efter en stund knöt jag på en bosnisk nattslända, men som även brukar fungera här i Norden. Efter några kast steg äntligen en fin kiloharr och tog nattsländan. Inom loppet av 1,5 timme fick jag sedan flera harrar att stiga och kände en inre triumf över att ha lyckats. Fisket var bra under hela dagen och långt in på kvällen, då vi nöjda avslutade fisket. Alla hade fått gott om fisk oavsett vilka flugor eller tekniker vi prövade.

Min första dag i Finnmark hade verkligen överträffat mina förväntningar. Nu vågade jag hoppas på att jag möjligen kunde förverkliga en gammal dröm, att fånga en harr på över 60 centimeter.

Andra dagen

Trots få sömntimmar var vi ändå uppe tidigt morgonen därpå. En snabb titt ut genom fönstret gav tillräckligt med inspiration att snabbt förbereda dagens fiske. Morgonen bjöd på bästa möjliga väder, sol och vindstilla och en blank sjöspegel som konstant prickades av vak. Av vakformen att döma såg det ut som röding. Båten som tillhör stugan är utrustad med en liten utombordare, men trots det så valde jag ändå att ro. På något sätt skulle ljudet och bråket från motorn inte passa in här. Efter en stunds kämpande bakom årtullarna bestämde jag mig för att pröva en av vikarna i närheten. Men trots att fisken konstant vakade så var de ingalunda någon enkel uppgift att lura dem. Efter en halvtimmes tröstlösa försök gav jag upp, inte någon av mina utlagda torrflugor hade gillats av rödingen.

Ett stycke längre ut från viken syntes fler vak, dessa var inte alls lika försiktiga som de jag tidigare provat på inne i viken. Precis som jag misstänkt var det harr som var i farten och dessa var betydligt lättare att lura.

Någon timme senare började det blåsa, vaken dog ut och jag var tvungen att avbryta.

Inne i stugan funderade jag senare över vad det kunde ha berott på att rödingen inte tog på mina flugor. Den enda förklaring jag kom fram till var att mina flugor hade varit för stora. Som tur var hade jag flugbindarprylarna med mig och band upp ett gäng småflugor att pröva nästa gång.

Tredje dagen

Efter två dagars fint fiske i Iesjävri var det dags att åka

MATERIAL CdC Nattslända

KROK: TMC 112Y st.13
TRÅD: Gsp 14/0.
KROPP: CdC dubbing pardo.
THORAX: Samma som kropp.
VINGE: CdC ljusbrun.
HACKEL: CdC-fibrer, ljusbrun.

vidare med båt till Nedre Mollisjok. Omgivningarna runt oss väckte en stark frihets känsla samtidigt som vi snabbt svischade fram med hjälp av utombordarens hästkrafter. Men snart var vi tvungna att ta det riktigt varligt, botten under oss grundade upp oroväckande, stora vassa stenar stack upp ovanför vattenytan som illavarslande tecken. Men som tur var kunde vår guide Per sitt vatten väl och visste precis hur han skulle manövrera båten för att säkert ta oss fram.

Efter en minst sagt spännande resa, som vi knappast hade klarat själva, och en vidare färd med en fyrhjuling var vi äntligen framme vid vår nästa destination. Anläggningen vid nedre Mollisjokk framstår som en lyxvilla i jämförelse med stugan vi bott i under föregående nätter. Här fanns varmvatten, el, fullutrustat kök och alla tänkbara bekvämligheter. Hur man burit sig åt för att transportera ut det hit i vildmarken förblir för mig en gåta.

Efter en skön varm dusch och en immande kall pilsner kändes det skönt att strunta i kvällsfisket. Vi hade flera dagar framför oss och det kändes skönt att låta kroppen vila en dag.

Fjärde dagen

Eftersom området var helt okänt för mig planerade jag att försöka se mig omkring och testa så många vattendrag som möjligt. Först testade vi Ginos favoritström, som ligger cirka två kilometer från campingen. Ån är ganska turbulent och snabbströmmande men hyser enligt Gino både stor öring och harr.

Medan Gino och Claes testade några av platserna som varit bra under deras tidigare besök fortsatte jag vidare uppströms. På tafsspetsen satt min bosniska nattslända som uppenbarligen gillades av harren även här. I ån stod fisken tätt, mestadels var det harr och en del av

MATERIAL BH Nattslända

KROK: TMC 100 st. 12.

TRÅD: TMC brun 16/0.

KROPP: Ljusbrunt polygarn eller floss.

KROPPSIDA: Mediumbrunt polygarn eller floss.

RIBB: Kraftig, ljus olivfärgad tråd.

HACKEL: Mediumbrunt tupphackel.

VINGE: Grå ugglefjäder.

dem riktigt stora. När vi träffades senare rapporterade Claes och Gino att även de hade haft ett trevligt fiske under förmiddagen. Claes hade provat en spännande strömnacke där han fått flera fina harrar. Dessutom hade han lyckats få upp en gädda som hade tagit en av harrarna under drillning. Även Gino hade haft bra fiske, framför allt hade han fått några fina öringar vid en av sina favoritplatser. När vi sammanställde fisket i ån visade det sig att både harr och öring hade gillat de flesta flugor vi provat. Vi hade fått fisk på nattsländor, myror, dagsländor och flera olika nymfer.

Femte dagen

Nästa dag hade förutsättningarna helt ändrats, hård blåst och svårt regn fick oss att tveka. På programmet stod sjön Corotjävri, men eftersom det bara är 1,5 kilometers båtfärd för att nå dig, så valde vi att ge den en chans. I sjön finns det nämligen en vik som kallas "Gäddviken" där det tidigare har fångats gäddor på över tio kilo och där det ibland dessutom kan bjuda på riktigt bra harrfiske. Den allt mer tilltagande vinden gjorde båtfärden svår och obehaglig. Killarna släppte av mig så fort vi nått fram, och fortsatte sedan vidare för att utforska ett annat ställe längre bort. Gäddvikens utlopp är formad som en knappt 50 meter bred avsmalnande kanal mellan viken och själva sjön.

Harren lockar

Fastän chansen till ett bra gäddfiske låg framför mig så var jag mest nyfiken på hur harrfisket skulle vara, allra helst i det dåliga vädret. Har tidigare hört talas om fantastiska storfångster i samband med sjöfiske och fulväder och såg därför min chans. Torrfluga var inte att tänka på, jag skulle aldrig kunna se den ute bland vägorna. Därför fick det bli en kompromiss, en CdC-streamer som kanske skulle locka både gädda och harr. Med hårda dubbeldrag lyckades jag pressa igenom fluglinan genom vindbyarna, därefter menda rak på vattenytan så fort den landat. Det är antagligen bara i riktigt bra fiskevatten som förhållandena kan vara så här usla och fisken nappar ändå. Streamern gillades av harren som tog den gång efter annan. Efter en timme hade jag lyckats landa inte mindre än sex rejäla harrar. Upplevelsen var helt ny för mig. Efter mer än 35 års harrfiske i Bosnien har jag aldrig tidigare fångat harr på streamer. Tänk vad det kan skilja sig mellan olika fiskevatten!

När vi senare sammanställde dagen berättade Gino och Claes att också de hade haft ett fint fiske i sjön. En vacker femkilosgädda, flera abborrar och några rejäla harrar. Vi konstaterade att sjöns potential måste vara otrolig, tänk vilket spännande fiske vi hade haft trots hopplösa förhållanden.

Sjätte dagen

Nästa morgon vaknar vi till en klarblå himmel och strålende solsken, vädret varierar snabbt på dessa breddgrader.

Fluga i korkhandtag: En variant av en svart Klinkhåmer fiskade bra både i sjön och i strömmarna.

der. Per hjälper oss med att plocka fram pontonbåtar, simfötter och allt annat som vi kommer att behöva inför dagens expedition. Vi har planerat att paddla oss fyra kilometer uppströms och att Per senare ska hämta oss med båten under kvällen. Trots att ingen säger något så känns det tydligt att alla har höga förväntningar på vad dagen kommer att bjuda. Paddlandet går förhållandevis smidigt, pontonbåtarna kan framföras med hjälp av både simfötter och åror. Den första platsen vi blivit rekommenderade att prova ser riktigt fin ut och genast välkomnas vi av några rejäla harrvak. Ivrigt får vi ordning på fiskeprylarna för att komma igång så fort som möjligt. Jag väljer att försöka på en av de harrarna som ser störst ut, den tar vid första försöket. Euforisk som ett barn kvittrar jag för mig själv att detta bara är början på en fantastisk fiskedag. I samma andetag syns mörka moln snabbt röra sig i riktning mot oss. Vinden tilltar och snart börjar det ösregna, jag tror knappt att det är sant, vi ger upp.

Sjunde dagen

Morgonen därpå känner vi oss slitna, två dagar med dåligt väder har dränerat oss på både energi och fiske-sug. Gino och Cleas vecka är slut, de ska hämtas med plan under förmiddagen. Eftersom väderleksrapporten utlovat fortsatt dåligt väder så bestämmer jag mig för att åka med, för att på vägen släppas av vid Iesjävri, där

MATERIAL CdC Streamer

KROK: TMC 112 Y st.11

TRÅD: Gsp 14/0.

STJÄRT: CdC-fibrer grå.

KROPP: Mylartinsel, silver.

HACKEL: CdC-fibrer dubbad i ögla, grå.

ÖGON: Head chain eyes, svart.

FISKET I NORSKA FINNMARKSOMRÅDET

◉ **Områden:** Under vår vistelse fiskade vi i två områden, Iesjävri och Nedre Mollisjok. Campen vid Iesjävri drivs av Nils Rolf Johnsen. Den lyxiga stugan vid Nedre Mollisjok drivs av Nils Rolfs bror Per Johnsen.

◉ **Resa dit:** Enklast från södra Sverige är att köra bil till Oslo och sedan flyga med direktflyg till Alta. Från Mellansverige är det smidigast att flyga från Arlanda direkt till Alta. Planerar du resan i god tid så blir flygresan billigare. Jag köpte mina biljetter på www.norwegian.no, men det kan också vara värt att titta efter vad SAS har för erbjudanden på: www.sas.se. Kostnaden för långtidsparkering på Geijermoens flygplats är cirka 50 kronor/dygn.

◉ **Boende:** All nödvändig information om boendet och fisket finns att läsa på: www.tofinnmark.no. Alternativt går det också bra att kontakta Nils Rolf Johnsen på följande nummer: +47 78 46 63 02 / Mobil: +47 917 20 667

◉ **Fiskekort:** Att fiska i området i en vecka kostade 400 NOK. Båt och bränsle är inkluderat i priset för boendet.

◉ **Guidning:** Att hyra guide är möjligt men prata med Nils Rolf innan du reser.

I den välutrustade stugan vid nedre Mollisjok levde vi som kungar.

En av de av stora harrarna gravade vi och avnjöt med en kall öl och knäckebröd.

veckan började. På kort varsel packar vi våra prylar, sätter oss i flyget och åker vidare.

Med två dagar kvar på mitt fiskeäventyr, nu helt ensam, skulle jag försöka lura den där drömharran. Väderförhållandena var perfekta för torrflugefiske, på sjön syntes inte en krusning. Fiskesuket hittade snabbt tillbaka och jag riktigt längtade efter att pröva en särskild vik som jag såg första kvällen. Men först krävdes en kortare båtresa och därefter en snabb gångmarsch innan jag skulle vara framme vid viken. När jag kom fram trodde jag knappast mina ögon, det vakade i hela viken. Svarta, breda ryggar rullade i vattenytan gång på gång och överallt låg det små svarta insekter. Snabbt glömde jag bort svetten som rann längs ryggen och de ständigt attackerande knottsvärmarna, jag befann mig i flugfiskets himmelrike.

Nära ett rekord

Övertygad om att det var röding som vakade knöt jag nu, vis av tidigare misstag, på en betydligt mindre torrfluga i storlek 19. Till en början var det svårt att välja åt vilket håll jag skulle kasta, nytt vak intill det förra följdes av ett nytt kast. Det var först efter att jag lyckades sansa min värsta fiskeiver och istället lätit flugan ligga kvar på vattenytan som allt gick vägen. Flugan försvann ner i ett tungt vak och efter ett vältajmat mothugg kändes ett tungt sugande motstånd i den andra änden. Till en början vågade jag inte pressa fisken allt för hårt, för tänk

”MED FUMLIGA FINGRAR DROG JAG UT MÅTTBANDET OCH MÄTER; 58 CENTIMETER OCH GROV ÖVER RYGGEN”

MATERIAL Midge

KROK TMC 112Y ST. 19.
TRÅD: TMC svart 16/0.
KROPP: CdC, svart.
RIBB: Pearl flash.
THORAX: CdC, svart.
VINGE: Vitt polygarn.
HACKEL: CdC-fibrer.

om det hade varit den där drömharran! Fajten går lugnt till och långsamt får jag in den allt närmre kanten. Plötsligt ser jag konturerna av en lång och kraftig fiskkropp. Förvånande nog ser den inte alls så där röd ut som jag hade föreställt mig, snarare är den mörk eller till och med svart. Efter ytterligare en stunds kämpande ligger till sist den stora fisken i hävgarnet, en harr. Med fumliga fingrar drog jag ut måttbandet och mäter; 58 centimeter och grov över ryggen. Visserligen två centimeter från min drömgräns, men oj vilken fantastisk fisk. Därefter var fisket lätt. Under kvällen fångade jag ett helt koppel fina harrar, inte någon av dem var mindre än 50 centimeter. Aldrig någonsin tidigare har jag haft ett liknande harrfiske med en så hög medelvikt.

Det blev ingen röding den här gången, men jag vet att de går där ute i vikarna och i selen mellan sjöarna tillsammans med min drömharr på 60 centimeter. Så nästa gång jag kommer ska jag ta den, för redan innan jag satte mig i planet för att åka hem hade jag planerat att återkomma redan nästa år. 🐟